

humoristisk Overdrivelse ogsaa i hans Forbitrelse. Hans selvtagne Rolle som Bindehund i Søsterens Hjem, hans Glæde ved at fare i Benene paa Folk, naar de af en eller anden Grund mishagede ham, og da særlig paa enhver, som kunde mistænkes for at spekulere i Niecernes Medgift, — alt dette stod i Forbindelse med den fikse Ide hos ham, at han havde en Mission som de unge Pigers Raadgiver og Beskytter. Der var i denne Opgave saa megen Alvor, som der overhovedet var i Manden. Han havde sin egen, hemmelige Tanke med saaledes at ville værne om de efterstræbte unge Piger. Skjult bag alle hans Skryderier laa Erkendelsen af den Skam, han havde kastet over sit ansete Slægtsnavn, og det var for at bøde herpaa, han nu vilde være Søsterdøtrenes Forsyn og gøre sit til, at de ikke valgte iblinde men gjorde et godt og navnlig et fornemt Parti.

Salomons havde i mange Aar ikke haft nogen stor Omgangskres. Byens ortodokse Jøder holdt sig lidt tilbage fra dem paa Grund af deres Irreligiøsitet, den navnlig Fru Lea vedkendte sig med stor Aabenhjertighed. Selv havde de aldrig følt sig stærkt tiltrukket af det københavnske Selskabsliv og havde derfor indskrænket sig til at holde aabent Hus to Gange om Maanednen og iøvrigt lade deres Venner vide, at de altid ventedes og til enhver Tid var velkomne.

En Forandring heri skete der imidlertid, da Ivan vendte hjem fra Tyskland og Nanny blev voksen. Lykkedes det end ikke Ivan helt at virkeliggøre sin Drøm om at omskabe Hjemmet i Smag med Renaissancens Fyrstehoffer, fik dog efterhaanden adskillige af det yngre Slægtleds ledende Mænd, deriblandt ogsaa dets Forfattere og Kunstnere, Indpas i Familjen.

Jakobe opholdt sig paa den Tid endnu mest i Udlandet. Hun havde fundet et andet Hjem i sin gamle Pensionsanstalt i Schweiz, mellem hvis høje Bjerge hun søgte Sundhed for sit sarte og med Aarene stedse mere ømtaalelige Legeme. Hun var hjemme i Sommermaanederne, naar Forældrene laa paa Landet, men længtes bort, saasnart den første Kulde og de første Tegn paa Vinterselskabeligheden viste sig. Men en Dag — hun gik dengang i sit nittende Aar — næppe en Maaned efter, at hun